

Γιατί δεν γνωρίζεις το Σπάρταθλον;

Κείμενο: Πάνος Spartadox Παπαδολιάς
Φωτογραφίες: **Spartadox**, Σύνδεσμος «Σπάρταθλον»

Από την εκκίνηση μπροστά στο Ηρώδειο έως τον τερματισμό στη Σπάρτη, το Σπάρταθλον ενώνει τους ανθρώπους δημιουργώντας ανεξίτηλα συναισθήματα μέσα από την συναρπαστική κλιμάκωσή του.

Βρισκόμαστε πίσω στα **1982**. Πέντε αξιωματικοί της βρετανικής αεροπορίας [RAF], όλοι τους δρομείς μεγάλων αποστάσεων, ταξιδεύουν στην Ελλάδα, με επικεφαλής τον σμήναρχο **John Foden** έχοντας θέσει ένα και μοναδικό στοίχημα. Να επαληθεύσουν τον Ηρόδοτο ο οποίος λέει ξεκάθαρα πως ο Αθηναίος ημεροδρόμος **Φειδιππίδης**, σταλμένος από τους Αθηναίους στη Σπάρτη για να ζητήσει βοήθεια ενόψει της μάχης του Μαραθώνα

το **490** π.Χ., έφτασε στον προορισμό του μια μέρα μετά την αναχώρησή του. Οι ενθουσιώδεις Βρετανοί τρέχουν την απόσταση Αθήνα - Σπάρτη με πρόχειρους υπολογισμούς ως προς το δρόμο αλλά με πολύ πείσμα και ανύπαρκτες υποστηρικτικές συνθήκες για να αποδείξουν τελικά πως, όντως, ένας άνθρωπος είναι ικανός να καλύψει αυτά τα 250 χλμ. σε λιγότερο από δύο ημέρες. Ο «Πατέρας της Ιστορίας» αποδεικνύεται απολύτως ακριβής. Μετά την

Ο διεθνής υπερμαραθώνιος που πραγματοποιείται κάθε χρόνο στα τέλη του Σεπτέμβρη συνδέοντας την Αθήνα με τη Σπάρτη και συγκαταλέγεται στα κορυφαία δρομικά γεγονότα του κόσμου, παραμένει μετά από 31 χρόνια σε μεγάλο βαθμό άγνωστος εντός των Ελληνικών συνόρων.

Γιατί άραγε;

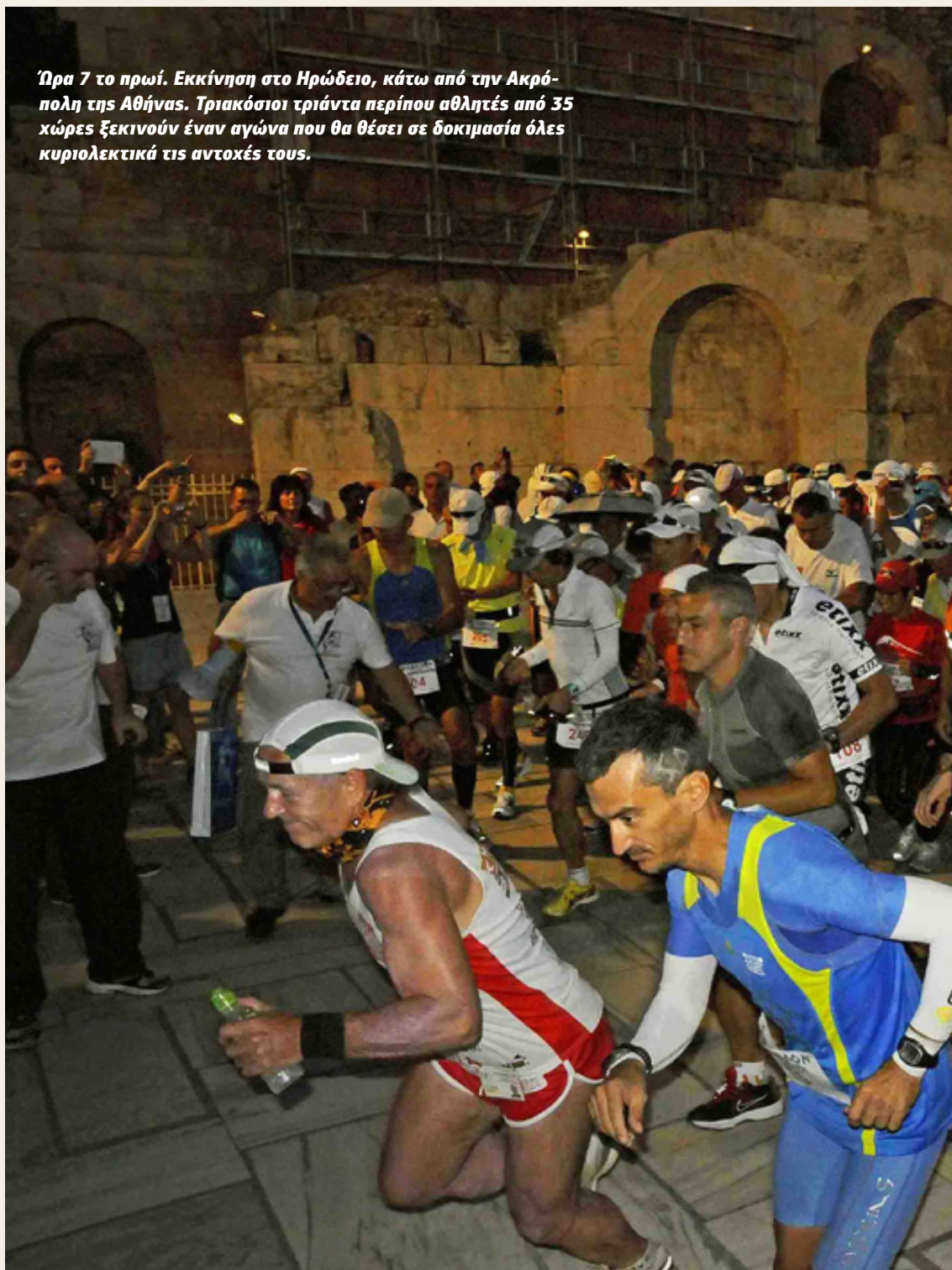
Άγαλμα υπερφυσικών διαστάσεων για ένα σύμβολο διαχρονικό και παγκόσμιο. Ο βασιλιάς Λεωνίδας υποδέχεται στη Σπάρτη τους Σπαρταθλητές.

επιτυχία του εγχειρήματος, ο πρωτεργάτης και εμπνευστής αυτού του άθλου, John Foden, άρχισε να οραματίζεται την καθιέρωση ενός αγώνα που θα έφερνε στην Ελλάδα δρομείς μακρινών αποστάσεων από όλον τον κόσμο, για να τρέχουν κάθε χρόνο στα βήματα του Φειδιππίδη. Το όραμά του έγινε πραγματικότητα ήδη από την ερχόμενη χρονιά, το **1983**, και το Σπάρταθλον σαν μαγνήτης προσείλκυσε, εξ' αρχής, αθλητές και αθλήτριες απ' όλο τον κόσμο. Ένας

υπερμαραθώνιος στην καρδιά της Ελλάδας, ένας αγώνας με απόλυτα ιστορικό υπόβαθρο και η δύναμη του ονόματος «**Σπάρτη**» έκαναν την «πρόκληση Σπάρταθλον» απλά ακαταμάχητη. Ο αγώνας που διοργανώνει κάθε χρόνο στα τέλη του Σεπτέμβρη ο Διεθνής Σύνδεσμος «Σπάρταθλον» έχει καταφέρει να δημιουργήσει, 31 χρόνια μετά, το δικό του μύθο.....

Μοιάζει με μια ακραία δοκιμασία. Πρόκλησηπραγματικήγιαταόριατουαθλητή

Ώρα 7 το πρωί. Εκκίνηση στο Ηρώδειο, κάτω από την Ακρόπολη της Αθήνας. Τριακόσιοι τριάντα περίπου αθλητές από 35 χώρες ξεκινούν έναν αγώνα που θα θέσει σε δοκιμασία όλες κυριολεκτικά τις αντοχές τους.

αλλά και τα ανθρώπινα όρια γενικότερα. Αν αντιμετωπίζουμε με δέος την προσπάθεια ενός κλασικού μαραθωνοδρόμου των 42χλμ., τι να πεις γι' αυτούς τους υπεραθλητές που καλύπτουν 6 μαραθώνιους μαζί σε λιγότερες από 36 ώρες! Και μπορεί ένα μεγάλο μέρος της διαδρομής να είναι μέσα από ασφαλτοστρωμένους δρόμους, υπάρχουν όμως και τα δύσβατα μονοπάτια, οι χωματόδρομοι και, κυρίως, η πρόκληση της αναρρίχησης στο **Παρθένιο**

Όρος [1.200 μ. ύψος] μέσα στη νύχτα, με θερμοκρασία 5° C και, συχνά, δυνατούς ανέμους.

Η μεγάλη απόσταση, οι θερμοκρασιακές αποκλίσεις [συχνά εξοντωτική ζέστη τη μέρα και χαμηλές θερμοκρασίες σε ορεινά σημεία κατά τη διάρκεια της νύχτας], το κυνήγι του χρόνου στα απανωτά σημεία ελέγχου καθιστούν το Σπάρταθλον «αγώνα για λίγους και σκληρούς». Δοκιμασία που οδηγεί σε παραισθήσεις όπως, εξάλλου,

Η μοναξιά του αγώνα, η αναμέτρηση με τις δοκιμασίες αλλά και με τον ίδιο σου τον εαυτό καθιστά το Σπάρταθλον μια σχεδόν «πνευματική εμπειρία». Έως την πανηγυρική άφιξη στη Σπάρτη...

και τον ίδιο το Φειδιππίδη... Για πολλούς είναι πιο προκλητικός και από τον ονομαστό «Marathon des Sables» ή αλλιώς 250 χιλιόμετρα στην καυτή Σαχάρα. Και αν στην επίπονη αυτή δοκιμασία οι περισσότεροι έχουν τουλάχιστον ένα συνοδό που τους ενθαρρύνει, υπάρχουν και αυτοί οι λίγοι που τερματίζουν μόνοι. Χωρίς συνοδεία. Σχεδόν ήρωες, με έναν και μοναδικό «απόλυτο ήρωα» ανάμεσά τους στην ιστορία του θεσμού. **Γιάννης Κούρος**. Ο αξεπέραστος

κάτοχος τεσσάρων ρεκόρ του αγώνα αλλά και της κορυφαίας επίδοσης την οποία πέτυχε το **1984**. Κάλυψε την απόσταση, στον «υπεράνθρωπο» χρόνο των **20 ωρών και 25'**...

Σε αυτό τον, χωρίς υπερβολή, «πόλεμο των Τιτάνων», που φέρνει στην αφετηρία κορυφαίους δρομείς του πλανήτη, εύλογα αναρωτιέται κανείς γιατί ένας αθλητής τελικά «αποτολμά» το Σπάρταθλον, όταν μάλιστα η επιβράβευση του πρώτου δεν

Δε θα αντέξουν όλοι οι δρομείς την καταπόνηση. Λίγοι, σκληροί και επίμονοι θα τα καταφέρουν. Σπάρταθλον & «Marathon des Sables» στη Σαχάρα, ως τατουάζ στα πόδια του δρομέα. Ένα είδος «εξευμενισμού»...

Σπάρταθλον 2011. Εικαστική παρέμβαση από τον Πάνο Spartadox Παπαδολιά με τίτλο «ο δρόμος προς τη δόξα / Road to Glory». Ένας συμβολικός δρόμος δημιουργημένος από "δοξαστικά" φυτά [δάφνες, φοίνικες, βάγιες, ελιές].

είναι τίποτε άλλο παρά ένα στεφάνι ελιάς, ένα βραβείο που φέρει το δρεπάνι της Ορθίας Άρτεμης, σύμβολο της αρχαίας Σπάρτης, και το όνομά του χαραγμένο στη Στήλη του Σπάρταθλον, το «Πάνθεον» των ιστορικών νικητών, που βρίσκεται φυσικά στη Σπάρτη. Αξίζει να παραμερίσουμε το πέπλο του φαινομενικά «παραλόγου» και να διεισδύσουμε στην καρδιά του Σπάρταθλον. Μόνον εκεί θα βιώσουμε τον πραγματικό αγώνα, μόνον εκεί θα αγγίξουμε την ουσία του και θα καταλάβουμε γιατί οι αθλητές τρέχουν αυτό τον «αγώνα τον καλό» και, μάλιστα, δεν αρκούνται μόνον σε αυτό. «Επιστρέφουν» στο Σπάρταθλον, για να τρέξουν ξανά και ξανά, μετατρέποντάς το σε πραγματικά καθαρτήρια εμπειρία.

Σπάρταθλον. Για να συμμετέχεις, πρέπει να διαθέτεις συγκεκριμένες περγαμνές και επιδόσεις ως δρομέας μεγάλων αποστάσεων. Είναι ξεκάθαρα αγώνας ultra running. Από την εκκίνηση, στο χώρο του Ηρωδείου στην Αθήνα, ο αθλητής ξεκινάει μια υπερπροσπάθεια, που δεν έχει να κάνει μόνον με τις σωματικές δυνάμεις, την αντοχή και τη φυσική κατάσταση. Το Σπάρταθλον είναι ένας αγώνας που διεξάγεται και στα τρία επίπεδα. Σώμα – πνεύμα – ψυχή. Η ορθή διαχείριση των σωματικών δυνάμεων,

Γιάννης Κούρος. Ο αξεπέραστος κάτοχος τεσσάρων ρεκόρ του αγώνα αλλά και της κορυφαίας επίδοσης την οποία πέτυχε το **1984**. Κάλυψε την απόσταση, στον «υπεράνθρωπο» χρόνο των **20 ωρών και 25'...** Στην φωτογραφία [κάτω] αριστερά ο Γιάννης Κούρος τη χρονιά του θριάμβου του [1984 – το ρεκόρ του είναι ακόμα άπιαστο...], δίπλα του ο δεύτερος Έλληνας του αγώνα που τερμάτισε τέταρτος, ο Τάκης Σκουλής και στα δεξιά ο τότε Δήμαρχος Σπάρτης Νικόλαος Σαχάμης.

*Ο «διάλογος» που διαμείβεται μεταξύ του αθλητή και του Λεωνίδα στον τερματισμό είναι κάτι που δεν μπορεί να κατανοήσει αυτός που δεν τρέχει τον αγώνα. Σπάρτη.
Το Μνημείο του Σπάρταθλον στο οποίο αναγράφονται όλοι οι ιστορικοί νικητές. Ο Βωμός, μπροστά του, ανάβει ταυτόχρονα με την έναρξη του αγώνα.*

Παναγιώτης Τσοκίρης. Ο πρόεδρος του Διεθνούς Συνδέσμου «Σπάρταθλον» είναι ο επικεφαλής της μεγάλης ομάδας παθιασμένων εθελοντών, οι οποίοι με πολύ προσωπικό αγώνα έχτισαν το «μυθικό» πλέον «Σπάρταθλον».

το «καθαρό μυαλό» και ο ψυχολογικός παράγοντας είναι οι παράγοντες που θα καθορίσουν τους νικητές. Και όταν λέμε «νικητές», στην περίπτωση του Σπάρταθλον, μιλάμε για όσους τερματίσουν έγκαιρα στη Σπάρτη. Εκεί που το σώμα έχει, πια, «αδειάσει» αλλά η ψυχή έχει γεμίσει με το βάλαμο που νιώθει μόλις ακουμπάς το στόχο σου. Στην προκειμένη περίπτωση το άγαλμα του βασιλιά Λεωνίδα. Το «προσκύνημα» ανθρώπων από όλες τις φυλές και τις γωνιές του πλανήτη στα πόδια του αρχαίου υπερήρωα είναι κάτι που απλά δεν περιγράφεται. Μακριά από το εμπορικό πανηγύρι του σύγχρονου αθλητισμού και τους «χρυσούς» μισθοφόρους των ρεκόρ, οι Σπαρταθλητές διασώζουν το αγνό και καθαρό πνεύμα του Ολυμπισμού, δίνουν σάρκα και οστά στο «ευ αγωνίζεσθαι», επιβεβαιώνουν τη χαρά της συμμετοχής αλλά επιδεικνύουν και την ανθρωπιά που αποθεώνει ο πραγματικός Αθλητισμός. Δρομείς - συναθλητές και λιγότερο ανταγωνιστές, οι μοναχικοί αυτοί ασκητές

των αμέτρητων χιλιομέτρων συγκλονίζουν με το διακριτικό αγώνα τους που καθιστά το «ταξίδι» ισάξιο της «Ιθάκης». Παροιμιώδεις είναι οι ιστορίες για αθλητές που βοήθησαν και ενθάρρυναν άλλους, συγκλονιστικές είναι οι στιγμές αλληλεγγύης και έμπνευσης που χάρισαν οι ευγενικές ψυχές των Σπαρταθλητών ο ένας στον άλλο. 2013 και στο φετινό αγώνα του 31^{ου} Σπάρταθλον, ο Γερμανός νικητής του 2012 αφού διάνυσε τα τελευταία χιλιόμετρα δίπλα δίπλα με τον Ιταλό νικητή του 2011, έφτασαν στον τερματισμό μαζί, μοιραζόμενοι έτσι την Τρίτη θέση. Μια εκπληκτική και άκρως συμβολική συμπόρευση Ευρωπαϊκού Βορρά - Νότου. Δε θα ήταν υπερβολή να πει κανείς, ότι όλοι οι αθλητές μοιάζουν μια μεγάλη οικογένεια και αυτό είναι ορατό τόσο στην Τελετή Βράβευσης που οργανώνει στην Κεντρική Πλατεία της Σπάρτης ο Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου Σπάρτης όσο και στο αποχαιρετιστήριο γεύμα της επομένης, που ενώνει τους αθλητές σε ένα ανεπανάλητο ελληνικό γλέντι.

Τα μικρά στεφάνια από το εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Μικροί Σπαρταθλητές» της Δημόσιας Κεντρικής Βιβλιοθήκης Σπάρτης, το οποίο βάζει στο πνεύμα του αγώνα τα παιδιά των Δημοτικών σχολείων της Σπάρτης. Σπάρταθλον 2013 και Σπάρτη.

Εικαστική παρέμβαση στη πόλη οργάνωσε ο Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου με φωτογραφίες των μελών της Λέσχης Φωτογραφίας Σπάρτης και σε επιμέλεια / σχεδιασμό του Πάνου Spartadox Παπαδολιά.

Το «Σπάρταθλον» δίνει την ευκαιρία σε αθλητές από όλο τον πλανήτη να γνωρίσουν την Ελλάδα και να συναντηθούν με την αρχαιοελληνική και τη σύγχρονη Ελληνική Κουλτούρα.

